

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVI (60) • ŠTEV. (Nº) 20

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 31 de mayo - 31. maja 2007

SLOVENSKI MESEC JUNIJ

MARKO KREMŽAR

Naši predniki so imenovali ta mesec 'rožnik', to je čas cvetja in rasti. Nam pa, ki doživljamo prelomnico stoletja, je junij mesec zvestobe in hvaležnosti.

Spomin, ki ga obhajamo v prvi polovici meseca je pretresljiv po svoji grozoti in po globini posledic, ki jih ima tisti čas za ves slovenski narod. Ko se je večji del Evrope veselil konca vojne, so pri nas komunisti polnili jame in rove s tisoči izmučenih teles slovenskih domobrancev in drugih razoroženih nasprotnikov. To strašno dejanje, kot ga še ni doživela slovenska zemlja, se je globoko zarilo v duše tako svojcev žrtev, kakor tudi vseh, ki so pri tej veliki moriji s komunistično partijo sodelovali. Naj je bilo tedanje prelivanje krvi še tako prikrižano, nihče ni ostal po tistem strašnem mesecu juniju enak kot prej. Od takrat smo vsi preživeli postali drugačni in ta drugačnost se neopazno, a ne manj resnično, deduje iz roda v rod.

Na poseben način je tisti mesec junij, pred več ko šestdesetimi leti, prizadel nas, ki smo si takrat reševali svobodo in življenje s tem, da smo zapustili dom in postali begunci. Med nami je dednost posledic te narodne tragedije bolj razvidna kot med rojaki, ki so naslednja desetletja preživeli v domovini. Iz rodu beguncev, ki je pričeval svojo pot na vetrinskem polju, je pričel rasti po vsem svetu rod političnih emigrantov, iz tega pa rod izseljencev, vnukov, ki se tako kot njihovi dedje niso nikdar sami odločili za izselitev v tujino. Tudi oni so drugačni, čeprav se morda vsi tega ne zavedajo.

Bolečina prvih let, po izgubi pomorjenih svojcev in domovine, se je polagoma umirila. Ostal pa je spomin in z njim zavest zvestobe in hvaležnosti. Z leti vstajajo pred nami krvave žrtve komunizma kot v belino odeti krščanski mučenci in nepremagani slovenski junaki. Ob zadnji veliki preizkušnji so ostajali zvesti svoji veri in Bogu, ki jih je bil priklical v življenje kot Slovence. Zgled so, ki nas spominja, da smo s podarjenimi življenji, kot posamezniki in kot člani naroda, tudi mi dan za dnem postavljeni pred preizkušnjo.

Čeprav doživljamo pričetek meseca junija v znamenju bolečine pa je bila ta med nami vedno povezana z iskrico upanja. Nobena žrtev ni zaman, v božjih računih se nič ne izgubi in tudi tiho trpljenje slovenskega naroda ne more ostati brez sadu. To smo verovali, to smo upali, pa se spraševali kdaj in kako se bo zgodilo. In se je. Nepričakovano, kot božji dar z neba.

Druga polovica junija je svetla. Zaznamuje jo dan slovenske državnosti, ki je praznik vseh Slovencev. Slovenska država, sen naših prednikov, je postala resničnost v času, ko so se po vsej Evropi rušile totalitarne strukture marksizma. Tedaj je tudi na Slovenskem posijalo sonce svobode.

Po dolgi zimi se je na zemlji pod Triglavom pričela pomlad. Kakor po hribih in dolinah pomladno sonce ne raztopi čez noč nakopičenega snega in ledu, ampak potrebuje za to svoj čas, se dogaja nekaj podobnega tudi v političnem okviru slovenske države. S prihodom demokracije, za katero so živeli in umirali naši predniki, smo pozdravili tudi pravila igre, ki jih ta zahteva. Sprejemamo in spoštujemo različnost, a pričakujemo tudi spoštovanje naše drugačnosti. Odprti smo za pogovor, a zavračamo zgodovinske laži in klevete, ki jih nekateri vztrajno širijo vse do današnjega dne, čeprav je mogoče opaziti, posebno v zadnjem času, v tem pogledu napredek. Spremembe pa niso več odvisne le od države ampak v vedno večji meri od zavzetosti državljanov. Mišljenje in čutenje rojakov, ki so jih čustveno in umsko oblikovala leta totalitarizma se lahko polagoma spreminja predvsem z vztrajnim pričevanjem oseb, ki vidijo jasneje ter ne klonejo pred valom brezbriznosti in relativizma. Vztrajnost pa pomeni v tem primeru zvestobo resnici in njim, ki so izgubili življenje, ker so že v času vojne in revolucije prepoznali krutost in perversnost komunizma. Ti naši rojaki, ki se niso dali preslepiti mojstrom laži, so pravilno predvidevali težke posledice, ki jih bo imel utopični totalitarizem za naš narod.

Moralne pa tudi miselne posledice enoumja v našem narodu so predstavljale od prvih dni osamosvojitve izziv vsem resničnim demokratom. Kot vedno, bo tudi v prihodnje te posledice omilila in s časom prerasla krepka slovenska zavest, povezana z resničnim demokratičnim duhom, plemeniten z doslednim, velikodušnim krščanstvom. Ta proces, ki je po svojem bistvu miroljuben in večkrat težko opazen, pa omogoča ustavni okvir slovenske države, za kar gre naša globoka hvaležnost generaciji, ki ga je uresničila. Če omenjeni proces ni hitrejši kot bi radi, je prav, da si slovenski kristjani izprašamo vest, če ne pričakujemo morda preveč od države pa pri tem spregledamo del naloge za katero smo najprej odgovorni sami.

Gledano iz perspektive desetletij opazimo, da je slovenska država postala mogoča takrat, ko je propadel tisti komunizem, katerega so pred in med revolucijo odločno odklanjali vsi slovenski demokrati. Propadel je totalitarni sistem s svojim borbenim ateizmom, z vsiljenim enoumjem in z raznarodovalno internacionalo. Zadnji tedni meseca junija so leta 1991 obrodili iz narodove volje do življenja sad, ki so ga desetletja prej, prve dni tega poletnega meseca, rdeči revolucionarji skušali zatreti v morju krvi.

Korenine slovenske državnosti segajo v prejšnja stoletja, kri junjskih junakov in mučencev pa je dala tem koreninam moč, da je iz njih po dolgi zimi lahko pognalo krepko drevo: naša slovenska država.

Nadaljevanje koroškega problema

Avstrijski kancler Alfred Gusenbauer se je na Dunaju sešel z deželnim glavarjem avstrijske Koroške Joergom Haiderjem na pogovoru o ureditvi vprašanja dvojezičnih krajevnih tabel. Srečanje sodi v krog Gusenbauerjevih posvetovanj o vprašanju, ki ga želi avstrijska vlada v skladu s svojim programom rešiti do poletja. Medtem ko je Haider nazadnje določil tri pogoje za soglasje pri rešitvi, je avstrijski kancler na nedavnem obisku v Ljubljani zatrdil, da nihče ne bo imel pravice veta.

Gusenbauer se je v preteklih tednih že sestel s predstavniki slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem - z Narodnim svetom koroških Slovencev (NSKS), Zvezo slovenskih organizacij (ZSO) in Skupnostjo koroških Slovencev (SKS). Med drugim se je posvetoval tudi s koroškim Heimattienstom (KHD), ki je v zadnjih letih s sodelovanjem v t. i. Karnerjevi skupini pokazal pripravljenost za dvojezične krajevne table v 158 krajih, ter z Zvezo koroških brambovcev, ki pa dodatnim dvojezičnim krajevnim tablam nasprotuje.

Potreba pa ureditvi področja dvojezičnih krajevnih tabel na avstrijskem Koroškem je nena-

zadnje povezana z odločbo avstrijskega ustavnega sodišča s 13. decembra 2001 za kraj Škocjan, v skladu s katero bi bilo treba dvojezične topografske oznake zagotoviti v vseh naseljih z vsaj 10 odstotki manjšinskega prebivalstva.

Kljub dosedanjim petim zasedanjem t. i. konference o konsenzu, za katero je leta 2002 dal pobudo tedanji avstrijski kancler Wolfgang Schuessel, in več okroglim mizam na ravni dežele Koroške doslej še ni bilo mogoče izpolniti odločbe ustavnega sodišča iz leta 2001. Njej je medtem sledila vrsta odločb za druge kraje. To pomeni, da bi ob upoštevanju predlogov Karnerjeve skupine in kasnejših odločb ustavnega sodišča morali dvojezične napise postaviti v 173 krajih, predstavniki slovenske manjšine pa zaenkrat vztrajajo tudi pri razširitveni klavzuli, ki bi omogočala postavitev dodatnih dvojezičnih napisov.

Deželni glavar avstrijske Koroške Joerg Haider se zavzema za rešitev problematike dvojezičnih krajevnih tabel brez vključitve predstavnikov slovenske manjšine. „Slovenski funkcionarji so vse doslej težko pripravljene rešitve preprečili,“ je Haider dejal za avstrijsko

tiskovno agencijo APA. Ponovno je poudaril tudi potrebo po tajnem ugotavljanju maternega jezika kot osnovi za rešitev vprašanja.

Kot je Haider po pogovorih o dvojezični topografiji z avstrijskim kanclerjem Alfredom Gusenbauerjem še dejal za APA, so bili pri vseh dosedanjih poskusih za ureditev problematike dvojezične topografije na avstrijskem Koroškem „soočeni z istim pojavom“, in sicer, da so „slovenski funkcionarji dobesedno v zadnji sekundi zapustili pogajalsko mizo“.

Avstrijski kancler Gusenbauer po pogovoru s Haiderjem ni dajal izjav za medije. Po Haiderjevih besedah pa naj bi v dveh do treh tednih predstavil predlog za ureditev vprašanja. Kot je poročala APA, je Gusenbauer še pred srečanjem s Haiderjem dejal, da obstajajo „smiselni in nesmiselni predlogi“ za ureditev vprašanja dvojezičnih topografskih napisov. Zahteva po ugotavljanju števila pripadnikov slovenske manjšine kot osnovi za ureditev naj bi bila „med manj smiselnimi predlogi“. Obenem je podkrepil, da si bo prizadeval za čim širše soglasje, „vendar naj si nihče ne domišlja, da ima pravico veta“.

VII. tradicionalno vseslovensko srečanje v Državnem zboru

Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu organizira **VII. tradicionalno vseslovensko srečanje Slovencev zunaj meja Republike Slovenije**, ki bo v **četrtak, 5. julija 2007** v veliki dvorani Državnega zbora Republike Slovenije, in bo trajalo od **10. do predvidoma 19. ure**.

Republika Slovenija si prizadeva za čim večjo vključitev Slovencev iz zamejstva in sveta v delovanje slovenskih državnih institucij:

Pobudo za *ureditev predstavnštva Slovencev iz zamejstva in sveta v slovenskem parlamentu* je oktobra 2005 dala Komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu.

Vseslovensko srečanje je priložnost, da slovenski rojaki ovrednotijo pobudo in predstavijo svoja pričakovanja v zvezi z njihovo večjo politično udeležbo v predstavniskem telesu...

• *Sveta za Slovence v zamejstvu in za Slovence po svetu* kot stalni posvetovalni telesi Vlade Republike Slovenije, ki ju sestavljajo predstavniki državnih organov, institucij, političnih organizacij in organizacij civilne družbe z Republike Slovenije ter iz zamejstva in sveta, imata po področni zakonodaji pomembno vlogo pri izdelavi strateških in razvojnih dokumentov ter s tem pri vključevanju rojakov v delovanje slovenske države.

Ustanovitvena seja Sveta za Slovence v zamejstvu in po svetu je bila januarja 2007, za Slovence po svetu pa bo predvidoma junija 2007. Vseslovensko srečanje bo priložnost,

da člani svetov pa tudi drugi predstavijo svoja pričakovanja in predloge v zvezi z njihovo vključitvijo v delo izvršne veje oblasti...

• *Zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja* (ZORSSZNM, Ur. l. RS, št. 43 - 1836/2006) predvideva vrsto ukrepov, s katerimi naj bi se rojaki počutili kot del slovenske države.

Vseslovensko srečanje je priložnost za pobude, predloge in vprašanja, da se zagotovi njegovo čimboljše izvajanje.

Poleg plenarnega zasedanja bo delo razdeljeno v dve temeljni delavnici: za Slovence v zamejstvu in Slovence po svetu. Delo v zvezi z zamejsko problematiko z naslovom „*Slovenci v zamejstvu - del slovenske države*“ bo potekalo v dvorani Državnega sveta, delo v zvezi s problematiko Slovencev po svetu z naslovom „*Slovenci po svetu - del slovenske države*“ pa v veliki dvorani Državnega zbora.

Tako kot vsako leto bo poskrbljeno tudi za kulturni program, v katerem sodelujejo Slovenci iz zamejstva in sveta.

Vljudno Vas vabimo, da se vseslovenskega srečanja udeležite.

Mag. Janez Kramberger,
Predsednik Komisije

BERI...

MLADI UMETNIKI V SLOMŠKOVEM DOMU 3	SPOMIN NA POKOJNEGA PETRA ČARMANA..... 4
PODPISITE POBUDO ZA IZSELJENSKO POSLANCE. 3	SLOVENSKI VELEPOS LANIK TUDI V BRAZILIJ I 6

VTISI IZ SLOVENIJE

Romanje v Medjugorje (5)

Do sedaj je vse pisanje bilo bolj podobno potopisu kot pa božjepotnemu romanju. Pisal sem to, kar so zaznavale oči, kar sem spremljal po zemljevidu. Zdaj pride na vrsto tudi to, kar se ne vidi samo z očmi, ampak je treba začutiti, duhovno spoznati, ovrednotiti in skušati s pravimi besedami posredovati. Tisti, ki ste čakali na tako vsebino — lahko začnete brati ...

Že Juri Gagarin, prvi človek, ki je poletel v vesolje, je ob pristaniku povedal, da tam, v vesolju, ni videl Boga (o tem, ali je sam prišel do tega, ali so sovjetski teoretiki položili frazo v njegova usta, zgodovina molči). Tudi tukaj, v Medjugorju, lahko kdo reče, da ni videl Marije. Videnja — čudeži — niso za vsak dan in niti ne za vsakogar; moramo si jih nekako prislužiti, zanje prositi. In najbolj verjetno bo tudi, da sami ne bomo deležni direktnega stika, vendar ga bomo spoznali po učinkih, po posledicah, po znakih — če smo dovzetni za take znake.

Takoj po nastanitvi v penzionu smo se odpeljali do ženske skupnostikomune Cenacolo. Naša skupina je na prejšnjih romanjih že večkrat obiskala moško komuno; zdaj smo bili prvič pri njih. V sicer kar suhem in precej skalnatem okolju si urejajo prostore in okolje ter iščejo prave življenjske poti. Sprejeli sta nas dve mlajši ženski (ena že mamica), ena — če sem prav razumljivo — iz Bosne, druga iz Srbije. Njuno pričevanje je potekalo brez prevajanja v slovenščino, zato je marsikaj šlo mimo mene. Zgodbe v komunah so si

Na Crnici

velikokrat podobne, zato je predvsem važno to, da se osebe z njihovimi težavami opogumijo, najprej odločijo za „zdravljenje“, nato pa pričajo z besedo in življenjem o peklju, v katerega so zabredle in se tudi pričele iz njega izmotavati. In kraj, okolje, v katerem prebivajo, tudi prispeva k temu njihovemu cilju. Edita je še poskrbela, da smo kot skupina pripeljali nekaj darov v obliki gospodinjstkih potrebščin.

Od tam smo se peljali do ene izmed vzpetin — Crnica — ki daje povod imenu Medjugorje — „kraj med gorama Crnica in Križevac“. Na tej vzpetini se je v začetku Marija prikazovala in v spomin na to je na njej Marijin hrib. Do njega se pride po neizdelani, neizravnani stezi, iz katere se dvigajo kamni in skale. Pravzaprav niti ni steza, je široko pobočje nekoč ostrih kamenjev, po katerih se večino ma v skupinah pomikajo romarji. Da je bilo teh že veliko, je razvidno iz besed „nekoč ostrih kamenjev“: kamenje je čisto zlizano, a kljub temu pomikanje po njih ni nič kaj lahko, še

manj prijetno.

Pot do Marijinega kipa je posejana s postajami veselega dela rožnega venca. Zabeležena so v obliki velikih bronastih reliefov, ki orišejo vsako postajo. Nihče ne divja do vrha, posamezno ali po skupinah se moli rožni venec, predvsem pa skalnata pot pripomore, da se zavemo tudi težav, ki jih imamo na poti v nebeško kraljestvo. Nekateri si spokorno sezujejo obuvala in bosu stopajo po teh skalah, kar še poglobi romarsko vzdušje.

Okoli Marijinega kipa je vse tiho, vse moli, stoje ali kleče. Močno je čutiti, da se je tukaj zgodilo nekaj, kar ni običajno. V okolju je videti nekaj tabel z besedo tišina, vendar so — vsaj v tem trenutku — skoraj nepotrebni. Molitev, sama molitev v tišini.

Dan se je že nagnil v zgodnji večer in vračamo se v mesto k večerni maši. Cerkev je polna, zvočniki nam prinašajo glas poteka mašne daritve, zato zasedeva klopi, ki so ob cerkvi. Mimo in okoli nas se nabirajo verniki in njih besede odkrivajo najrazličnejše narodnostne pripadnosti. Njih raznolikost zaznamuje tudi jezik, v katerem se moli maša. Evangelij poslušamo kar v šestih jezikih, tudi v slovenskem. In kar je še bolj zanimivo: tudi v kasteljanskem! Ne v španskem, kar bi bilo za Evropo sicer logično, ampak v „argentiniščini“, ali vsaj „rioplatskiščini“! Nisva mogla ne videti in tudi ne zvedeti, kdo je bil bralec. Svet je majhen, v Medjugorju pa veliko ljudi.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kar nekaj novosti je pri nesel pretekli teden. Zrak se čisti in obzorje je bolj vidno. To pa seveda še ne pomeni, da je pogled lepši. Za bolj prijazno sceno bo treba kar še nekaj časa počakati.

Pingvin ali pingvinka?

Vprašanje vladnega predsedniškega kandidata še nima dokončnega odgovora, a je vedno bolj jasno, da vse kaže na kandidaturu gospe Cristine. Predsednikova žena in sedanja senatorka zavzema vedno bolj vidne položaje in se že obnaša kot v kampanji. Pred dnevi je na obisku v Čilu zatrdila, da so se v državi „spremembe komaj začele“. Kaj nas še čaka! Predsednik sam, čeprav se ni dokončno izjavil, je omenil možnost njene kandidature kot „presega-joč korak“ (un paso muy superador). Vsi smo pričakovali, da bo kaj bolj dokončnega izjavil na slavu državnega praznika 25. maja. To pot je pohitel v Mendoza, in čeprav zadnja beseda še ni padla, je vse jasno kazalo kam pes tacco moli: v sredi predsednik, na levi žena Cristina, na desni mendoški guverner Julio Cobos (radikal K, najbolj verjetni podpredsedniški kandidat). Oba je prijel za roko in tako so vsi trije, z dvignjenimi rokami, pozdravili množico pristašev. Ljudi je bilo res veliko, ker poleg krajevnih simpatizerjev je za ta dan pohitelo v Mendoza „vse kar leze ino gre“ v kirchnerističnem taboru. A čeprav je bilo dovolj sprenevedanja, nihče ni mogel preslišati, ko je v pridigi slavnostne maše msgr. Eduardo Taussig poudaril, da se „demokracija brez vrednot spremeni v totalitarizem, viden ali prikrit“.

Nekoliko oddiha. Pretekli teden je bil vsaj toliko ugoden za vladno, da je nekoliko lažje zadihala. Primer korupcije v osrčju ministrstva za javna dela (ali plikifikacija - načrtovanje, kot sedaj rečejo), je odnesla še nekaj funkcionarjev in postavila pred sodišče bišve predstavnike podjetja. Pojavili so se tudi novi dokazi, in sumnje še drugih dejanj korupcije, kot primer gradnje vodnih del v provinci La Pampa. A bližnje volitve v prestolnici in dejstvo, da je med vlado v provinci Santa Cruz in učitelji prišlo do sporazuma, je osvežilo ozračje. Učiteljski sindikat je končno sprejel izboljšano vladno ponudbo in zaključil 40-dnevno stavko. Je pa res, da opazovalci vedno bolj gledajo na obravnavanje primera Skanska kot na notranji boj v vladi. Vsak korak k razjasnitvi problema pomeni nadzadovanje resornega ministra (De Vido) in korak naprej v tekmi za oblast koordinacijskega ministra (Alberto Fernandez). Zanimi-

vo, da je ob vsem delovanju opozicije, za vladno najbolj nevaren ta notranji boj med skupinami, ki so želje neomejene oblasti.

Kdo bo župan? Pravzaprav je uradni naslov „šef vlade avtonomnega mesta Buenos Aires“. Čeprav kandidatov kar mrgoli, kot smo že povedali, imajo samo trije resnično možnost uspeha. Vse kaže, da bo v prvem krogu zmagal sredinski kandidat Mauricio Macri. Krvavi boj pa teče za drugo mesto, za katerega se potegujeta sedanji vodja Jorge Telerman in vladni kandidat, minister za vzgojo Daniel Filmus. Debatna po televiziji, ki je potekala pretekli teden, ni prinesla več jasnosti. Važno pa je zakulisno dogajanje, ker lahko vpliva na potek drugega kroga, ki bo v nedeljo, 24. junija. Telerman in Filmus sta ideološko sorodna in bi lahko v drugem krogu združila svoje sile za gotovo zmago. Podobno je bilo pred štiri leti, ko je Macri tudi zasedel prvo mesto, a je bil poražen v drugem krogu. A sedanji boj („ne boj, mesarsko klanje“ - prosto po Prešernu) postavlja en velik vprašaj na možnost, da bi sorodna ideologija v dveh tednih zacelila rane. Najbolj zveneča je bila ta teden tožba proti Telermanu, češ da se je za časa službe na zunanem ministrstvu predstavljal kot „licenciado“ (magister), čeprav nima nobenega univerzitetnega naslova. Sedanji župan je seveda takoj govoril o „preganjanju“. Na tem dejstvu rastočega sovraštva nasprotnikov zida Macri, se izogiba polemiki in vztraja na svojih delavnih predlogih. Nedelja nam bo nudila prvi odgovor na začetno vprašanje. Na dokončnega bomo pa čakali še dva tedna.

Zarjavelo železo. Da so argentinske železnice v kritičnem stanju ni nobena skrivnost. Izgredi in požigi prejšnjega tedna na postaji Constitución so pokazali prekipajočo ljudsko nejevoljo. Zato je predsednik kar z dekretom odločil, da vzame koncesijo privatnim upravljavcem in dve konfliktivni progri znova podzavi. Vsi vemo, da so razne privatizacije za dobo vlade predsednika Menema bile izvedene nemarno, če ne sleparsko. Res pa je, kar zadeva javnih storitev, da nobena poznejša vlada ni izvajala potrebnega nadzorstva, predvidenega v pogodbah. Dejstvo, da poročilo nadzornega organa trdi, da na železnici Roca ni umazanih stranišč, raztrganih sedežev in razbitih oken, je dovolj jasn znak pomanjkanja kontrole. Ponovno podržavljenje železnice in drugih javnih storitev pa tudi samo po sebi ne predstavlja rešitve, če ne sloni na vestnosti, poštenosti in vsaj malo podjetniške vizije. Ali zahtevamo preveč?

Zakaj smo tukaj? (2)

FRANCI MARKEŽ

Ljudje, ki so spoznali prave namene KP in njene OF, to je, izpeljati komunistično revolucijo in prevzeti absolutno oblast, in niso klonili pred partizanskim terorjem, nikakor niso mogli podpreti tega „osvobodilnega boja“. Da bi KP zatrla vsako nasprotovanje, je začela pobijati vse, ki se ji niso pridružili in podredili in pobite lažnivo prikazovala kot izdajalce, ki so sodelovali z okupatorjem. Ker so partizani po vaseh kradli, plenili in pobijali, so bili ljudje prisiljeni, da se sami branijo. Skupine fantov po vaseh so se organizirale in oborožile, da so lahko odbijale partizanske napade. Tako so nastale Vaške straže, prva, julija 1942.

Septembra 1943 so se vaški stražarji zbrali in utrdili v gradu Turjak, na Dolenjskem. Takrat je Italija kapitulirala in pustila vse orožje partizanom.

Italijanski topovi so delno porušili grad in partizani so pobili skoraj vse stražarje, ki so se jim podali.

Septembra 1943 se je potem formalno organiziralo domobranstvo, kot redna slovenska protikomunistična vojska. V krajih, kjer so imeli svoje postojanke, so branili prebivalstvo pred partizani in praktično očistili večji del dežele njihovega teroriziranja.

V začetku 1944 je glavni komandant jugoslovanskih partizanov, maršal Tito, prosil za pomoč Stalina in v Jugoslavijo je prodrla sovjetska Rdeča armada, ki je že oktobra osvobodila Beograd izpod Nemcev in potem v stalnih bitkah potiskala Nemce proti zahodnim mejam države. V Sloveniji so prišli, tik pred koncem vojne, do Prekmurja. Partizanski doprinos k zmagi nad Nemci je bil neznamenit, ker so se ti posvečali le pobijanju domačih nasprotnikov komunizma.

Ker so Sovjeti, sporazumno z Zahodnimi zavezniki, po koncu vojske (8. maja 1945) postavili na oblast Tita in komuniste, so protikomunisti, tako civilisti (blizu 20.000) kot vojaki, zapustili Slovenijo in prišli pod Zavezniško okrilje v Avstriji.

Zaradi tajnih mednarodnih pogodb, so Angleži konec maja začeli nasilno vračati v Jugoslavijo razorožene vojaške formacije: 12.000 domobrancev, 150-180.000 Hrvatov, nekaj 10.000 Srbov in mnoge civiliste, ki so jih partizani, po večtedenskem mučenju, po večini pobili. Prav tako so prve tedne po prevzemu oblasti komunisti dali pobiti po vsej Sloveniji nad 30.000 civilistov, ki se niso umaknili.

Ko so zavezniki prenehali z vračanjem, so bili preostali begunci nastanjeni po taboriščih v Avstriji in Italiji. Med leti

1948 in 50 se je večina beguncev izselila in šla po svetu, posebej v Argentino, Združene države in Kanado.

Naši predniki, ki so morali zapustiti domovino, da so si ohranili življenje, ker niso bili za komunizem, so se odločili za Argentino, zato smo mi danes tukaj.

Sedaj se pa vrnimo k beguncem, ki so zapuščali domovino. Zakaj se niso vključili v „osvobodilni boj“ pod okriljem Osvobodilne Fronte? Kaj je privedlo zavedne in dovolj pogumne Slovence, da niso verjeli komunistični propagandi o boju proti okupatorju, ampak vedeli, da gre le za komunistično revolucijo in za prevzem oblasti in da so to tudi pokazali?

Da ne bo dvoma o resničnosti dokazov za tako zadržanje, pa pojdemo kar k komunističnim virom, ki so jasno pokazali njihove prave namene:

Letak Komunistične partije Slovenije (KPS), potem ko je Hitler — takrat še zaveznik Sovjetske Zveze (SZ), začel vojno: „Hitlerjeva vojna proti angleškim in francoskim imperialistom ne pomeni, da bi se morali komunisti boriti proti Hitlerju. Nasprotno, pomeni, da so Angleži in Francozi imperialisti, avantgarda imperializma v boju proti delavskemu razredu v S.S.S.R. Vojna je imperialistična, Francija in Anglija sta napadalca“.

Po Hitlerjevem napadu na Jugoslavijo, je KP 27. 4. 1941 ustanovila AF (Antiimperialistično fronto), proti zapadnim zaveznikom.

Tri mesece po napadu na Jugoslavijo in manj kot tri tedne po nemškem napadu na SZ, je KPS skupaj s Krščanskimi socialisti (E. Kocbek) in Sokoli ustanovila 11. 7. 41 Osvobodilno fronto (OF) in preimenovala AF v OF. Pri ustanovitvi OF so dali izjavo „da sta usoda in bodočnost slovenskega naroda kar najtesneje povezani z usodo in bodočnostjo Sovjetske zveze“. Tam so tudi sklenili, „da je KP vodilna moč OF in vsega slovenskega osvobodilnega gibanja“.

Ta izjava je v skladu z eno od izjav 7. kongresa Kominterne (Komunistična Internacionala, ustanovljena v Moskvi leta 1919): „Narodnoosvobodilni boj je samo tehnični izraz za 1. stopnjo revolucije.“ (Pozneje je Boris Kidrič, organizator in tajnik izvršnega odbora OF rekel Kocbeku: „Krščanski socialisti so nam potrebni le zato, da pobijemo obrekovanje, da je OF samo komunistična stranka“).

(Dalje prihodnjič)

SLOVENCİ V ARGENTINI

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Občni zbor in nov odbor

V soboto, 28. aprila ob 17. uri je Slovenska kulturna akcija imela svoj občni zbor v mali dvorani dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši. Na lanskem občnem zboru, kjer je bila na programu tudi obravnava spremembe pravilnika in debata o nadaljnjem obstoju ali reorganizaciji kulturne ustanove, smo sklenili, da bo novo vodstvo prevzelo svoje delovanje samo za eno leto namesto za dve. Letos smo poleg drugih pomembnih tem sklenili podati mandat vodstvu tudi samo za eno leto.

Udeležba je bila zadovoljiva. Pogrešali smo mlajših članov, ki čutijo z organizacijo, vendar številne obveznosti v krajevnih domovih in družinske obletnice onemogočajo njihovo večje sodelovanje.

Najprej se je predsednica dr. Katica Cukjati zahvalila vsem odbornikom za sodelovanje v preteklem letu, saj smo imeli vrsto zanimivih kulturnih večerov, pri katerih so vsi intenzivno sodelovali.

Ker od odhoda tajnice Milene Jerebič Ahčin v Slovenijo nimamo tajnika, je predsednica združila predsedniško in tajniško poročilo v eno.

Prvi večer v letu 2006 je bilo zanimivo izvajanje najrazličnejših perečih tem o Sloveniji. Predaval je slovenski minister za šolstvo in šport dr. Milan Zver na temo „Aktualne razmere v Sloveniji“.

Imeli smo tri predavanja poleg tukaj omenjenega in sicer: dr. Darko Šušteršič „O jezuitskih misijonih med Gvaraniji: arhitektura in likovna umetnost“. To predavanje je še točneje predstavil z diapozitivi. Drugo predavanje sta imela kot glavni govornik pesnik Vinko Rode in kot sogovornik Tine Debeljak na temo „Kocbek v novi luči“. To so bile dobro povezane misli na podlagi najmodernejših bibliografij, polne odmevov na različnih področjih v preteklosti in predvsem v sedanjosti in bodočnosti. Med poslušalci se je razvila vneta debata. Zadnje predavanje v letu pa je imel duhovnik lazarist dr. Robert Petkovšek, ki nam je s svojim stalnim raziskovanjem in zanimanjem osvetlil temo „Duh Evrope“. Na vseh predavanjih je bila lepa udeležba in sledila je vrsta vprašanj, kar razodeva zanimanje poslušalcev.

Dragocen večer je bil nastop pevskega zbora s koncertom Niños y Jóvenes cantores de Bariloche in Camerata Nativitatis, pod vodstvom dirigenta prof. Andreja Jana v veliki dvorani Slovenske hiše. Želi so številne aplavze po lepem duhovnem pevskega užitku.

Kot vsako leto smo imeli dve likovni razstavi: v prvi polovici leta je razstavljala umetnica Andrea Quadri Brula v ciklusu: „Drevje - debela - korenine“; v drugi polovici leta pa nas

je razveselila likovna umetnica Irena Žužek z opusom „Trenutki spokojnosti“.

Predzadnji večer pa je bil posvečen „novim poetom“; to je že tukaj rojenim ustvarjalcem. Nekateri so predstavili svoje pesmi v španščini, drugi v slovenščini in zopet drugi v obeh jezikih. Večer je pritegnil številno publiko. Bilo je veliko navdušenja in veselja nad tem, da bi se priredil vsako leto večer te vrste.

Sledilo je poročilo likovnega odseka, ki ga je podala vodja prof. Andrejka Dolinar Hrovat. Poročilo dramskega odseka je prebrala predsednica, ker je bil režiser Blaž Miklič zadržan; prav tako je prebrala podrobno poročilo blagajničarke, ki ga je napravila kontadora Patricija Mugerli, ki se občnega zbora ni mogla osebno udeležiti zaradi poslovnih obveznosti.

Zadnje in važno poročilo je bilo literarnega odseka in tiska. Prebral ga je lic. Vinko Rode. Poudaril je, da sta izšli obe številki Meddobja z zanimivo tvarino. Čeprav pogrešamo več proze, tiskamo večino tega, kar imamo na razpolago. Tu gre v prvi vrsti zasluga časnikarju Tonetu Mizeritu in pesniku Vinku Rodetu, ki poleg korektur sodeluje pri prevodih in s članki. Izšla je ena sama številka Glasa, vendar na 12 straneh.

Vinko Rode je tudi prevzel, kot je že lani, odgovornost za sestavo sejinj zapiskov, ker nimamo tajnice.

Preden smo prešli na volitve, smo soglasno imenovali arh. Marjana Eileta za častnega člana Slovenske kulturne akcije zaradi več kot desetletnega vodenja organizacije z vnmom, odgovornostjo, največjo požrtvovalnostjo in uspehom. Vzpostavil je najboljše možne stike s slovenskimi intelektualci in kulturnimi organizacijami v domovini.

Na podlagi ene same liste je bil iztek volitev sledeč: predsednica dr. Katica Cukjati, podpredsednik delegat msgr. Jure Rode, vodja likovnega odseka prof. Andrejka Dolinar Hrovat; vodja dramskega odseka režiser Blaž Miklič, vodja literarnega odseka lic. Vinko Rode, vodja zgodovinsko - sociološkega odseka dr. Katica Cukjati, vodja znanstvenega odseka Tine Debeljak, v razsodišču Božidar Fink, urednik Meddobja novinar Tone Mizerit, izdaja Glasa predsedništvo s sodelavci, blagajničarka računovodja Patricija Mugerli, zapisnikar pesnik Vinko Rode.

Ob vsem plodovitem delu, požrtvovalnosti članov naše organizacije pa je naš lanskoletni program bil izvedljiv hvala gospodarski pomoči Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

K. C.

Samo še dober mesec

Toliko časa je še možno podpreti pobudo za spremembo ustave, ki bi omogočila izvolitev poslancev za Slovence po svetu v Državnem zboru. V četrtek, 5. julija bomo na VII. Vseslovenskem srečanju v Državnem zboru RS izročili predsedniku DZ dr. Francetu Cukjati podatke o podpori tej pobudi.

Če se še niste vpisali, imate še vedno možnost, da svojo podporo izrazite direktno na spletni strani

www.drustvo-svs.si/pobuda

Če vam pa računalnik in internet ne gresta od rok, napišite na papir:

„Podpiram pobudo za spremembo ustave, ki bi omogočila izvolitev poslancev za Slovence po svetu v Državnem zboru“,

pripišite še svoje **ime in priimek, naslov in kraj bivanja**, pa ga pošljite na naslov društva

Štula 23 - 1210 Ljubljana Šentvid - SLOVENIJA

Podpore lahko pošljete tudi po faksu na telefonsko številko

00 386 1 512 8925

Pa še svoje sorodnike, prijatelje in znance nagovorite, naj podprejo to pobudo, ki bo omogočila še tesnejšo povezavo Slovencev po svetu z matično domovino!

Izseljensko društvo Slovenija v svetu

SLOMŠKOV DOM

Mladi slikarji

Da otroci radi rišejo je znano, nič drugače ni s šolarji Slomškove šole, ki so se v nedeljo 20. maja v velikem številu (45 - skoraj polovico vseh učencev) udeležili otroškega nagradnega slikarskega natečaja.

Vrt Slomškovega doma, okrašen z jesenskimi barvami, se je kopal v prijaznem jesenskem soncu, ko so ga po maši zasedli mladi slikarji. Odbor staršev slovenske šole je organiziral natečaj in pripravil vse potrebno, da je nemoteno potekal. Osrednji motiv dneva je bil - blizu praznikov Lujanske Device in brezjanske Marije Pomagaj - „Marijin mesec“, kakor je navdihnila Božja mati slovenske pesnike v cerkvenih pesmih. Kar veliko otrok sta nagovorili pesmi Zgodnja danica, tvoji mornarji in

Člani komisije so imeli težko delo

- 5. in 6., Diana Smole - 7. in 8. Deset otrok je prejelo pohvale, vsem udeležencem natečaja pa je komisija izročila priznanja za vzorno sodelovanje.

Voditeljica Slomškove šole Mateja Hribar Šmalc se je zahvalila odboru staršev za izvrstno organiziran slikarski natečaj, vsem udeležencem in komisiji pa za navdušeno sodelovanje. „Takah in podobnih dogodkov v naši šoli si še želimo“ je veselo zaključila svoj nagovor.

J.T.

Lepa si roža Marija.

Odbor staršev je naprosil domače slikarje za sodelovanje v komisiji, ki je vodila natečaj in ocenila izdelke: Andrejka Dolinar Hrovat, Helena Klemenc Reyes in Tone Kržišnik. Šolarji so bili razdeljeni v pet starostnih skupin, ob 12. uri pa so že morali oddati izdelke.

V nedeljo 27. maja po šolski sveti maši, kjer so otroci sodelovali s petjem, branjem bogoslužnih beril in nošenjem darov, je bila razstava vseh slik. Komisija je razglasila najboljša dela iz vseh petih skupin. Sklenila je nagraditi eno sliko in izročiti dve pohvali v vsaki skupini. Nagradila je naslednje: Lara Petkovšek - vrtec, Irina Podržaj - skupina 1. in 2. razreda, Mihaela Osterc - 3. in 4., Magdalena Mazieres

Občni zbor Zedinjene Slovenije (5)

Nadaljujemo z objavo razvoja 60. občnega zbora našega krovnega društva Zedinjena Slovenija, ki je potekal v nedeljo, 22. aprila. V tej številki povzamemo poročilo dr. Staneta Žužka, ravnatelj bariloškega odseka Srednješolskega tečaja.

Tečaj je pričel svoje učno leto 17. marca 2006 in se je zaključil 1. decembra 2006. Prvo polletje je bilo zaključeno 14. julija 2006, drugo se je pričelo 11. avgusta 2006; in je bilo vmesno obdobje prilagojeno splošnim krajevnim zimskim šolskim počitnicam. Odštevisi praznike in druge proste dneve se je pouk vršil enaintridesetkrat. Zaradi raznih okoliščin zaključne prireditve ni bilo in so zato letna spričevala bila razdeljena zasebno.

Tečaj je obiskovalo šest (6) dijakov in sicer vsi v nižji skupini. Njim sta bila pridružena še dva iz bariloškega tečaja

„A,B,C... po slovensko“, ki zajema tudi srednješolce; in sicer delno, kot izredna slušateljka pri predmetih zemljepis in slovnica. Žal pa ta prvi poizkus sodelovanja med obema tečajema ni rodil zelenega uspeha, predvsem v zvezi z različno stopnjo razumevanja jezika ene in druge strani. Kljub temu je razpoloženo za nadaljnje sodelovanje med obema tečajema odprto za naprej.

Pouk se je vršil kot običajno ob petkih v Stanu Slovenskega planinskega društva, od 18.00 do 21.00. Kot novost je treba omeniti, da se je na svojo željo - že pred

dvema letoma na tečaju „upokojena“ - vrnila ga. Zdenka Jan, kot je razvidno spodaj.

Poučevani predmeti so bili sledeči:

1.- Slovestvo (XX. stoletje).- poučevala: Marija Osojnik - Lopez ; 2.- Slovnica (Samostalnik).- poučevala: Zdenka Jan; 3.- Zemljepis Slovenije.- poučeval: Arh. Andrej Duh; 4.- Verouk (O Bogu in našem Odrašeniku).- poučeval: podpisani.

Leto so izdelali vsi dijaki in sicer po eden I. in II. letnik in štirje III. letnik.

Primerno je tu pripomniti, je bil izdelan posodobljen ponatis tradicionalne brošure buenosaireškega Slovenskega srednješolskega tečaja „Slovnica - Samostalnik, pridevnik, predlog“, ki je na digitalnem registru na voljo vsakomur.

Potrebno je pojasniti, da zaradi majhne bariloške skupnosti je število dijakov vedno

zelo omejeno in je zato v veljavi rotacijski sistem predmetov tako, da v ciklusu štirih let vsak od njih obdela vse, čeprav ne vsi po istem zaporedju.

Tudi to leto je bilo zaznamovano s težavami pri udeležbi poučujočih, iz zdravstvenih razlogov ali nujnih družinskih obveznosti, čemur je pa bilo vsaj delno zadoščeno z nadomeščanji in zadevnimi prilagoditvami drugih učnih ur.

Tudi to leto je tečaj sodeloval s posebno točko na krajevni „junijski“ proslavi vseh žrtev komunistične revolucije v Sloveniji med II. svetovno vojno in v dobi takoj po njej.

Naj gre končno še zahvala Slovenskemu planinskemu društvu za izkazano gostoljubnost temu tečaju že skozi več kot petnajst let.

50-letnica od ponovnega odprtja romarske cerkve

Kronist je zapisal: „Dne 13. maja leta Gospodovega 1957 ob petih zvečer se je slovesno oglasil ptujskogorski zvon in oznanil vsej okolici, da je cerkev predana bogoslužju. Istočasno se je iz obednice v župnišču, ki je služila za začasno kapelo, v kateri se je med tednom maševalo, preneslo najsvetejše v cerkev. Živi Bog se je zopet nastanil v tem lepem svetišču. Z velikega oltarja je zopet zavladal svojemu ljudstvu in Marija se nasmehnila s svojega trona ... Nato je ob 6. bila slovesna zahvalna sv. maša ...”

Natanko po petdesetih letih, v nedeljo, 13. maja 2007 ob petih popoldne, se je spet oglasil ptujskogorski zvon in vabil k molitvi ter slovesnemu somaševanju. Slovesno mašo je daroval mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger, ob njem pa je bilo še 24 duhovnikov. Zbrali so se, da bi se Bogu in Mariji ponovno zahvalili za ptujskogorsko cerkev - za vse prejete darove in milosti.

Ob obletnici se je po slovesnem pritrkovanju skupine iz Sostra pri Ljubljani - tam na farnem pokopališču počiva veliki obnovitelj Ptujске Gore p. Konstantin Oceppek - začela molitvena ura. S pesmijo in molitvijo, z rožnim vencem, litanijami Matere Božje in besedili, ki so obudila spomin na preteklost, se je molitev ob sklepu prelila v gorečo prošnjo: „Zaradi svoje Matere se nas usmili!”

Slovesna maša se je začela tako kot pred petdesetimi leti - ob 18 uri. Po uvodnih fanfarah je na začetku maše vse pozdravil predstojnik skupnosti patrov minoritov in rektor cerkve p. Janez Šamperl. V homiliji je nadškof Kramberger spregovoril o preteklih dogodkih in pomenu Marije, zavetnice s plaščem - za blaženega škofa Slomška in za verni slovenski narod.

Ob sklepu maše se je vsem zahvalil provincialni minister p. Milan Kos.

Naj bo ta slovesna zahvalna daritev ob 50 letnici ponovnega odprtja cerkve prijetna Bogu

Očetu Vse-mogočnemu, ko se obračamo k Svetogorski s Slomškovimi verzi:
„Oj čez me, prosim te, vsmili se, vsmili se. Mati mila, o Marija, pros' za me, pros' za me!”

Spomin na pokojnega Petra Čarmana!

Preteklega 9. maja je v San Justu umrl eden izredno delavnih članov naše skupnosti. Peter Čarman se je rodil 29. junija 1923 v Zgornji Hrušnici pri Ljubljani. V Ljubljani se je izučil cingerije in to delo opravljal tudi v Argentini. Med vojno in revolucijo je stal odločno na protikomunistični strani. Bil je domobranec v Rupnikovem bataljonu. Rešil se je pobojev in prišel v Argentino, kjer se je takoj aktivno povezal v slovensko skupnost.

Deloval je bistveno na dveh področjih: v Našem domu v San Justu, kjer je bil več let predsednik, potem pa v Slovenskem zavetišču Rožmanov dom, katerega je vodil skoraj dvajset let. Poročen je bil z gospo Drago Butulji, ko je ovdovel pa mu je bila življenjska družica gospa Jacinta E. Olivera.

Dva prijatelja, ki sta ga spremljala pri delu v skupnosti, se ga spominjata. Tukaj objavljamo njuno spisa:

Ob petdesetih letih in ob pogledu na dosežene uspehe Našega doma ne smemo pozabiti, da so ti sad ogromnih žrtev, požrtvovalnega dela, nesebične posvetitve različnim delovanjem. Za vsemi temi dosežki so zaslužne osebe, kdaj imenovane, kdaj anonimne, ki so po svojih močeh in talentih prispevale k razcvetu Našega doma.

Eden takih idealistov je bil tudi pokojni g. Peter Čarman. Kot uspešen podjetnik v industrijski montaži je bil skrben in praktičen tudi pri vodstvu Našega doma, v svojstvu predsednika glavnega odbora kar dve poslovni dobi, se pravi od leta 1966 do 1971. Z ostalim odborom je vztrajno deloval celih šest let, na vseh področjih, ki so bila možna v tisti dobi. Vsaka doba ima namreč svoje zahteve. Bil je praktičen organizator lovskih vesellic, ki so bile takrat v navadi. Je pa vsaka gmotno pomagala pri ohranjanju in izboljšanju fizičnih prostorov Doma.

Prav v času njegovega predsedovanja se je leta 1968 končala

glavna dvorana, ki jo je istega leta blagoslovil glavni direktor izseljenskih duhovnikov mons. Kunstelj. Ker se je dvorana dajala v najem za razna slavja, nas je reševala pri mesečnem proračunu vzdrževanja doma.

G. Peter Čarman je dokazal, kako velik smisel je imel za dobrobit naše skupnosti, ko je po nekaj letih prevzel vodstvo Rožmanovega doma in ga uspešno vodil, kljub gospodarski krizi in (resnici na ljubo) tudi zelo skromnemu sodelovanju celotne skupnosti.

Naj mu bo lahka argentinska zemlja.

Ženi in sorodstvu pa naše iskreno sožalje.

Stane Mustar

Dragi Peter!

V imenu bivšega odbora, ti hočem napisati teh nekaj skromnih vrstic v zahvalo za tvoje dolgoletno delo kot predsednik Rožmanovega doma. Zdi se mi, da ko si prevzel to odgovornost, po odstopu zaradi bolezni pokojnega Matevža Potočnika, se nisi zavedal težkega dela, ki te je čakalo. Prevzel si ga z vso odgovornostjo in z odločnostjo vodil krmilno te ustanove skoraj 20 let.

Kot tvoji bivši odborniki se dobro zavedamo te težke poti.

Bil si dober gospodar, že kmalu po prevzemu so se začele kazati potrebe. Ker je stavba že stopala v leta, je bilo treba vedno novih popravil: vodna črpalka, plin, centralna napeljava za ogrevanje sob, kakor tudi za toplo vodo stanovalcem, in še mnoge podrobnosti. Za stanovalce si bil kot oče. Skrbel si, da so imeli dovolj za življenje. Sam si jim večkrat daroval vse potrebno.

Imel si pa tudi težave v svojem osebnem življenju. Bolezen, operacije in, kar je bil velik udarec zate, izgubo svoje žene. Ostal si sam, vendar skrb za Dom se ni zmanjšala. Vsaj dvakrat na teden po več ur si se mudil v njem, nadzoroval dela, poslušal in opravljal kar se je dalo.

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Nasilje

Tako vsakdanja je že zloraba vseh vrst moči nad človeškim dostojanstvom, da nas niti več ne ustraši in ne vznemirja. Navadili smo se nanj kot na vsakdanji kruh in hrano. Nekatere TV postaje imajo svoj program dnevnih novic sestavljen sploh samo iz dogodkov nasilja. In že se nam čudno zdi, če v tem smislu ni kaj novega.

Ta človeška gniloba prihaja do izraza po vsem svetu. Zdi se, da jo imamo v sami naravi. Človek je človeku volk, lev in ne brat ali sestra. Danes gleda na bližnjega, kakor na navadno reč, ki jo lahko uporabi sebi v korist in kakor hoče. Obstaja mišljenje, da je vse moje, kar pa je mojega, do tega bližnji nima nobene pravice.

Že v Stari zavezi imamo ogromno zgledov nasilja nad človekovim dostojanstvom. V raju je že bil primer nekega nasilja, pa tudi Kajn ga je uporabil, ko je ubil svojega brata Abela. Vzroki so različni in zato je tudi toliko vrst nasilja.

Že družina je dostikrat področje nasilja, med zakonca, pa tudi med obema in otroki. Šole, zavodi in univerze v tem ne izostajajo. Enako je na nogometnih igriščih. Potem napadi na cestah, ko greš iz banke, ropanje, ugrabitve, napadi stanovanjskih naselij, ubojih starih ljudi, ugrabitve anionov, avtomobilov, koles, itd.

Nikjer nisi varen. Ne doma, ne na cesti. Ko greš od doma, na delo in po opravkih, ne veš, če boš prišel domov živ in cel.

To je nasilje nad človeškim dostojanstvom in nad njegovimi rečmi, do katerih ima vsakdo pravico. In nihče je nima, da nam to odvzame. Še manj, nihče ni gospodar našega življenja razen Stvarnika, ki nam ga je dal.

Nasilje je popolnoma zgrešena pot. Če je v nas kaj tega nagnjenja, ga skušajmo preusmeriti. Do vseh naj nas vedno vodi samo ljubezen in spoštovanje. Bodimo si v pomoč, v zdrav napredek, ne pa in nikoli v trpljenje, ki ga povzroča nasilje vseh vrst.

V prvi polovici tvojega predsedništva se je ta Dom še kar dobro ekonomsko vzdrževal. Dobivali smo podpore od zunaj, iz U.S.A. in Kanade, kakor tudi od tukajšnjih dobrotnikov.

Počasi je podpora začela upadati. Stanovalci so se redčili, dohodki so se manjšali. Saj je zadnje čase plačilo stanovalcev krilo le 60% vzdrževanja, ostalo pa se je moralo prositi, kjer koli je bilo možno. Tako smo prosili tudi naše veleposlanstvo RS v Buenos Airesu, ki je ustreglo in nam pomagalo.

Velik udarec je bil, ko so nam splahneli prihranki v Slogi, in to v času, ko smo jih tako potrebovali. Še

hujše pa nas je prizadela tožba proti zavetišču, ki ni bila na mestu in nas je stala več tisoč pesov.

Kadar smo imeli celodnevne prireditve v domu je bila največ tvoja zasluga, da je vse lepo izpadlo. Prodajal si karte za kosilo, dobil kuharice in strežnike in kar je manjkalo si vse preskrbel, da se je dan dobro končal. Tako si reševal položaj, dokler ni odgovornost za Dom prešla v druge roke.

Peter, hvala ti za vse. Nisi stopil praznih rok pred Božjega Sodnika, ki ti je gotovo dejal: „Osamljen sem bil, in vzel si me v zavetišče; lačen sem bil, in dal si mi jesti ...”

Jože Žerovnik

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Dolenjska - Spodnji pas II

Zahodno od Ribnice, je kraška suha dolina **Loški potok**. Na dnu doline se je nabrala rodovitna zemlja, njive so razvrščene v slikovite proge. Ob robu je kmečko naselje **Retje**, med polji pa cerkev sv. Florjana iz 1768.

Upravno, gospodarsko in kulturno središče je pa naselje **Hrib - Loški potok**, ob vznožju hriba Tabor. V naselju sta obrata tekstilne industrije in avtomobilske opreme, važni sta tudi gozdarstvo in živinoreja. Zaradi turških napadov so zgradili močan tabor, sedaj je v ruševinah. Župnijska cerkev sv. Lenarta je osmerokotna baročna stavba, na pokopališču pa stoji cerkev sv. Barbare, iz 1676.

V smeri proti Kočevju je ob vznožju Velike gore naselje **Gračarice**, tudi povezano z našo polpreteklo zgodovino. Po kapitulaciji Italije so se v poslopju pošte (ali šole) utrdili slovenski četniki. Italijanski topničarji, v zvezi s partizani - tako kot pri Turjaku -, so poslopje porušili. Partizani so

pa potem ujete vojake (ok. 140), postrelili blizu Kočevja.

Kočevsko: Kraška pokrajina v zahodni Dolenjski, obsega kočevsko-ribniško polje, Dobrepolje in Kočevsko višavje, od Poljanske doline do Loškega potoka na zahodu in Kolpe na jugu. Vključuje Roško gorovje, Malo in Veliko goro in Goteniško goro. Značilnost območja so velike gozdne površine, z redkimi za promet uporabnimi potmi. Delno je razvito poljedelstvo, bolj gozdarstvo in živinoreja, lesna industrija, domača obrt, nekaj časa tudi premogovništvo.

V srednjem veku ta pokrajina ni bila naseljena, med leti 1330 -1350 so grofje, lastniki tega ozemlja, naselili nemške kmete. Ta nemška kolonizacija se je vzdržala vse do 2. sv. vojne. Vsekakor je pa to območje se sedaj redko naseljeno.

Kočevje: 9.300 prebivalcev, gospodar-

sko, upravno in kulturno središče kočevske pokrajine. Jedro mesta je na večji vijugi reke Rinže, ki malo naprej potem ponikne. V mestu je razvita industrija: lesna, tekstilna, kovinska, kemična in prevoznih sredstev. Ima srednjo šolo, gimnazijo in muzej. Okolica je se kmečka. Je tudi izhodna točka za lov na veliko divjad v bližnjih gozdovih, posebno na medvede, ki so pa po drugi strani zelo zaščiteni.

Verjetno je nastanek mesta povezan z nemško kolonizacijo, saj se v virih prvič pojavi 1339, a na drugem prostoru. Turki so leta 1469 mesto opustošili, naselje so prestavili in ga pozneje obdali z obzidjem. Že leta 1471 je dobilo mestne pravice. Večkrat so ga prizadeli kuge in požari.

V bližini mesta je Rudniško jezero, v okolici so izkopavali lignit (najmlajši in najmanj močni premog), od začetka 19. stol. pa do sedemdesetih let prejšnjega. To je tudi poživilo industrijski razvoj. Leta 1844 je tu stekla prva parna žaga na Slovenskem.

Med 2. sv. vojno je bila v mestu močna italijanska postojanka. Po kapitulaciji Italije 8. 9. 1943 in ko so Italijani odšli, so partizani to pokrajino razglasili za „osvo-

bojeno ozemlje”, dokler jih niso Nemci 24. oktobra prepodili. V tem mesecu in pol so prirejali politične zборе, farse ljudskih sodišč in množične poboje. Mesto so potem junaško „osvobodili” šele 3. maja 1945, ko Nemcev in domobrancev ni bilo več v njem.

Med vojno je bilo mesto zaradi bombardiranja precej porušeno. (Bombardirali so ga zapadni zavezniki, kot pomoč partizanom, da bi ga ti ponovno zasedli, pa se vseeno do konca vojske niso upali vanj).

Cerkev Rešnjega telesa je najstarejša v Kočevju, omenjena že 1471, v 17. stol. je bila prenovljena. Farno cerkev sv. Fabijana in Sebastijana so prvič postavili 1791, leta 1903 pa zgradili novo dvostolpno v neoromanskem slogu.

V muzeju Kočevje, ustanovljenem 1960, so arheološke, etnološke in kulturno-zgodovinske zbirke.

Turistično zanimive točke v okolici: Razvaline gradu Fridrihtaj, iz 1422 - 1425.

Željnske jame, z znano Cigansko jamo. Ledena jama, v kateri so do 40 m debele ledene gmote.

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

SCHENGENSKA MEJA PO NAČRTIH

Slovenija je uspešno opravila testiranje alternativnega schengenskega informacijskega sistema SIS I za vse, prvi teden julija pa pričakuje novo evalvacijo izpolnjevanja schengenskih meril na letališču v Brniku, je slovenske priprave pojasnil notranji minister Dragutin Mate. Dodal je še, da bo Slovenija v skladu s schengenskim zakonikom do konca leta zaprla 115 «prehodnih točk» na meji s Hrvaško, na katerih je sicer že sedaj prepovedano prehajati mejo med državama, ne bo pa zaprla «nobenih mejnih prehodov».

KROG SE ZAPIRA

Veliki finalisti Delove nagrade kresnik za roman leta 2007 so Nejc Gazvoda z romanom Camera obscura, Feri Lainšček z delom Muriša, Vinko Moederndorfer z Nespečnostjo, Andrej E. Skubic z delom Popkorn in Vladimir P. Štefanec z delom Republika jutranje rose. Slovesna podelitev nagrade v višini pet tisoč evrov bo 23. junija na tradicionalnem podelitvenem večeru na ljubljanskem Rožniku.

DESETNICA ŽE ČETRTIČ

Na Društvu slovenskih pisateljev (DSP) so podelili nagrado desetnica za otroško in mladinsko književnost. Prejela jo je pesnica, pisateljica in prevajalka Bina Štampe Žmavc za pesniško zbirko Živa hiša. Avtorica v svojih delih obravnava teme, ki se neposredno dotikajo sodobnega otroka, opozarja ga na drobne, vsakdanje stvari. V svojo otroško poezijo tke sončne trenutke in nežnost, mestoma pa tudi žalosti in strah, so zapisali podeljevalci nagrade, ki jo v vrednosti 2086 evrov prispeva Prešernova družba. Desetnico so letos podelili četrtič.

NACISTIČNI PLAKAT DOBER ZA ŠTAFETO MLADOSTI

V Muzeju novejših zgodovine Slovenije so odprli razstavo Plakatna afera, 20 let potem. Razstava tematizira plakato afero ob dnevu mladosti (za Titov rojstni dan) leta 1987, ki je izbruhnila ob plakatu članov Novega kolektivizma. Takrat so na razpis za plakat za „štafeto mladosti“ minimalno predelali neki plakat iz časa nacističnega vladanja v Nemčiji. Idejo so takratni komunistični veljaki sprejeli, a so ob spoznanju originala skoraj popenili.

VAŽNA NOVICIJA

Na Dvornem trgu v Ljubljani je bil protestni shod proti pokolu kitov, ki ga pripravljata otroška civilna iniciativa Maha in Zveza ekoloških gibanj Slovenije. Protest je del globalnega pohoda, s katerim nasprotniki kitolova poskušajo vplivati na sklepe letnega srečanja Mednarodne komisije za kitolov, so sporočili organizatorji protesta.

PO SVETU

ONESNAŽENI SVET

Zadnja ameriška raziskava je razkrila, da so se izpusti ogljikovega dioksida po svetu v obdobju od leta 2000 do 2004 zaskrbljujoče povečali. Onesnaženje narašča trikrat hitreje kot v devetdesetih letih, ko razvite države in države v razvoju niso dosegle še nobenega napredka pri zmanjšanju emisije toplogrednih plinov. Vedno večja stopnja izpustov ogljikovega dioksida je posledica povečane rabe energije in uporabe ogljika za njeno proizvodnjo skupaj s povečanjem svetovnega prebivalstva in bruto družbenega proizvoda na prebivalca. Povečanje emisij je največje v državah v razvoju s hitro rastočim gospodarstvom, kot je Kitajska. Najhujša posledica tega je segrevanje ozračja, ki prinaša s sabo vrsto nepredvidljivih posledic.

V ŠPANIJU DESNICA

Na nedeljskih občinskih volitvah v Španiji je konservativna Ljudska stranka po skoraj vseh prešteti glasovih prejela dobrih 35 % glasov. Tako je za manj kot odstotek premagala vladajočo socialistično stranko premiera Joseja Luisa Rodrigueza Zapatera. Volitve niso prinesle večjih sprememb, saj so glavne stranke večinoma obdržale svoje položaje.

UKRAJINA BOLJ MIRNA

Ukrajinska predsednik in premier, Viktor Juščenko in Viktor Janukovič, sta se na posebnem sestanku dogovorila o razpisu predčasni parlamentarni volitve. Odvijale se bodo 30. septembra, z njimi pa naj bi dokončno rešili politično krizo, ki je v zadnjih dneh ohromila državo. Razmere v Ukrajini so se po objavi te novice umirile.

IRSKA NEODLOČENA

Zmagovalka četrtkovih volitev na Irskem je stranka premierja Aherna, ki pa večine v parlamentu ne bo imela. Končni izidi so namreč pokazali, da je prejela 41,6 % glasov podpore, kar je 78 od 166 sedežev v parlamentu, torej pet premalo. Premier Ahern bo moral znova v koalicijo, ker pa so si dozdajšnji partnerji, Napredni demokrati, zagotovili le dva poslanska sedeža, je njena sestava še povsem odprta.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES Spominu dr. Lamberta Ehrlicha

Ob petnajstletnici mučeniške smrti dr. L. Ehrlicha je bila v San Justu spominska prireditev, ki jo je pripravil poseben odbor. V nedeljo, 26. maja je bila v tamošnji farni cerkvi ob osmih sv. maša zadušnica, ki jo je daroval g. Janko Mernik. - Ob deveti uri je bila nato v Slovenskem domu v San Justo prireditev v spomin dr. L. Ehrlicha. Začel jo je g. prof. Pavle Verbic, nakar je g. S. Skoberne recital odlomke iz „Mož božje volje“, kar je svoj čas napisal g. Mirko Javornik v spomin dr. L. Ehrlichu. Spominski govor je imel g. Tine Duh.

Slovenski pevski zbor „Gallus“ v La Plata

V nedeljo dne 19. maja je Gallus na povabilo župnika fare Sv. Roze, našega rojaka, g. Milana Povšeta, pel pri maši. Na harmoniju je zbor spremljal dirigent g. Drago Mario Šijanec.

Po maši je zbor odpel še nekaj pesmi v pravkar dokončani farni dvoranici. Naša pesem je tudi tamkajšnje domačine navdušila. Nagradili so zborova izvajanja s ploskanjem in zahtevali še in še.

Popoldanske ure pa so prijetno potekale ob krioškem asadu in bogati pogostitvi na bližnji pristavi.

SAN JUSTO

V nedeljo, 26. maja je odbor Slovenskega doma v San Justo priredil v prostorih doma vinsko trgatve. Kljub temu, da je ves dan deževalo, so se zbrali na tej družabni prireditvi že v prvih popoldanskih urah številni slovenski rojaki iz San Justa, kasneje pa so prihajali mnogi prijatelji tudi od drugod. Veliko in za prireditev pripravljeno dvorišče zaradi dežja ni služilo prirediteljem, zato so pa bili vsi drugi prostori doma do večera prenapolnjeni. Dež seveda ni mogel preprečiti dobre volje in razpoloženja, ki je ob sladki kapljici in glasbi trajalo do večernih ur. Poleg delavnih odbornikov in članov društva zaslužijo posebno priznanje njihove požrtvovalne gospe, ki so se trudile, da so vsi bili dobro postreženi z najrazličnejšimi dobrotami.

MENDOZA

Dekliški krožek je imel redni občni zbor. Pri volitvah je bil izvoljen naslednji odbor: Predsednica Kristina Zarnikova, podpredsednica in voditeljica naraščajnic Cvetka Božnarjeva, tajnica Francka Trobčeva, blagajničarka Cvetka Grintalova. Podpredsednici bo pomagala pri delu Anica Žumrova.

Pri delu v tovarni se je ponesrečil g. Jakob Končar. Stroj mu je delno odrezal dva prsta na roki. Zdravil se je v sanatoriju „Las Heras“.

„**V kraljestvu palčkov**“ je bila ljubka otroška igrice, s katero so otroci med petjem in deklamacijami pokazali na materinski proslavi svojim mamicam, da jih imajo radi.

Svobodna Slovenija, 30. maja 1957 - št. 22

ŠE DENAR ZA VOJNO

Ameriški predsednik George Bush je po pričakovanjih podpisal zakon o izrednem financiranju vojn v Iraku in Afganistanu. Predlog zakona, ki ne omenja datumov umika ameriške vojske iz Iraka, sta pred tem sprejela oba domova kongresa. Bush je v izjavi menil, da gre za pomemben zakon, ki vsebuje določene cilje za Iracane in ne vsebuje umetnih urnikov umika vojske iz Iraka.

SARKOZY ZA EVROPO

Francoski predsednik Nicolas Sarkozy, je na prvem obisku v Bruslju po prevzemu položaja obljubil predanost v iskanju rešitve za „ohromelo“ evropsko unijo, ki jo je sprožila prav Francija. Prioriteta je uspeh junijskega vrha, na katerem naj bi se članice dogovorile o novi ureditvi. Ob tem je še dodal, da Francija ostaja pri stališču, da Turčija ne sodi v povezavo.

RESUMEN DE ESTA EDICION

EN EL MES DE JUNIO

El mes de junio tiene especial significado para los eslovenos. En nuestra colectividad recordamos con dolor los trágicos días de junio de 1945, cuando 12.000 anticomunistas, miembros del Ejército Nacional Esloveno (domobranci) e incontables civiles fueron masacrados sin juicio previo y arrojados a las fosas comunes de Kočevje, Teharje y otros lugares. Es un crimen que todavía espera un esclarecimiento histórico, el reconocimiento y la condena de quienes fueron sus autores. Por otra parte junio nos recuerda que hace ya 16 años Eslovenia declaró su independencia y se incorporó como estado soberano al concierto de las naciones del mundo. El camino recorrido en estos años nos llena de orgullo y nos compromete a una labor más comprometida con los valores de nuestra nación de origen. (Pág. 1)

EL PARLAMENTO

Hay un creciente interés por parte de las autoridades de la República de Eslovenia en incorporar a la vida del país a los eslovenos que viven por el mundo. El próximo 5 de julio se llevará a cabo en el ámbito de la Asamblea del Estado (parlamento) el VII. Encuentro Esloveno, del cual están invitados participar todos los que viven fuera de los límites del país. El presidente de la Comisión Parlamentaria para los Eslovenos por el Mundo, mag. Janez Kramberger invita cordialmente a esa reunión y anuncia los temas que serán tratados en esta oportunidad. (Pág. 1)

INICIATIVA

La asociación “Eslovenia en el Mundo”, con sede en Ljubljana, propone que el Parlamento esloveno incorpore como miembros plenos también a representantes de las comunidades en el exterior. Para ello invita a apoyar esta iniciativa, ya que para ello es necesaria una reforma de la Constitución. Simplemente hay que visitar la página de internet www.drustvo-svs.si/pobuda y dejar sus datos en la lista de adhesiones. Las firmas recogidas serán entregadas al presidente de la Asamblea del Estado, dr. Franci Cukjati, para darle curso parlamentario. (Pág. 3)

CULTURA ESLOVENA

La asociación Acción Cultural Eslovena (Slovenska kulturna akcija) tuvo su asamblea anual, en cuyo transcurso los miembros de la comisión directiva informaron acerca de lo realizado en el curso del año anterior. Se destacaron conferencias sobre variados temas, exposiciones pictóricas y un encuentro de poetas jóvenes. También la asociación editó dos números dobles de la revista cultural Meddobje (Entresiglo) y el boletín Glas (Vocero). En el nuevo período seguirá presidiendo la entidad la Dra. Katica Cukjati. (Pág. 3)

ARTE ESCOLAR

En el marco de los cursos de idioma esloveno, que tienen lugar en el Slomškov dom de Ramos Mejía, tuvo lugar un concurso de manchas, con gran participación de los alumnos. Estuvieron presentes 45 de los 90 chicos, que realizaron sus dibujos sobre el tema de la Virgen María. Una comisión especial eligió los mejores trabajos y repartió premios y reconocimientos. Fue una fiesta del arte joven. (Pág. 3)

NO A LA VIOLENCIA

Pareciera que la violencia ya forma parte de nuestras vidas. Robos, asaltos, secuestros, enfrentamientos en la calle y en ocasión de espectáculos deportivos. Incluso detectamos violencia en las familias... Hay canales de televisión que parecieran especializarse en transmitir solamente hechos de violencia. El padre José llama la atención sobre este fenómeno y exhorta a ponerle fin. Desde una buena relación en la familia, basada en el amor y el respeto, esos sentimientos se deben transmitir a la sociedad, para una vida más plena y feliz, de respeto y armonía para todos. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 — C1407GSR BUENOS AIRES — ARGENTINA** / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Marko Kremžar, Katica Cukjati, Stane Žužek, Boštjan Kocmur, Jernej Tomazin, Aleksander Kastelic, Stane Mustar in Jože Žerovnik.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires — Argentina — Tel.: (54-11) 4301-5040 — E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater, Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844- mpoznic@fibertel.com.ar

OSEBNE NOVICE

Poroka
25. maja t.l. sta se v župnijski cerkvi sv. Antona (Avda. Caseros, Buenos Aires) poročila **Tomaž Grohar** in **Romina Gil**. Priči sta bili ženinova mati Marija Grohar roj. Moder in nevestina sestra María Paula Gil. Poročil ju je ženinov brat župnik Igor Grohar.

Novemu zakonu čestitamo in želimo srečo!

Smrt
8. maja je umrla gospa Štefka Berlot (88), v barrio San Jose pa Janko Kalan, (62 let).
Naj počivata v miru!

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje podjetju in družini Čeč, ki je Zvezi podarila tiskanje izkaznic, v vrednosti 363.- pesov. **Bog povrni!**

OBVESTILA

SOBOTA, 2. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 3. junija:
Procesija sv. Rešnjega Telesa v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejía.
SOBOTA, 9. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Visokošolski tečaj. Govoril bo dr. Andrej Fink o Vlogi laikov v družbi; v Slovenski hiši ob 20. uri.
NEDELJA, 10. junija.
Domobranska proslava, v spomin žrtev vojne in revolucije, v Slovenski hiši ob 16. uri.
SOBOTA, 23. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši. Začetek z mašo ob 19. uri.
ČETRTEK, 14. junija:
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ki bo posvečen spominu naših junakov.
SOBOTA, 16. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Poslovljni večer RASTI XXXVI, v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 21. junija:
Mesečni sestanek Z.S.M.Ž iz San Martina. Posvečen bo vsem vojnim žrtvam. Njim v spomin bo govorila ga. Saša Hartman Golob, v domu ob 16. uri.
SOBOTA, 23. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši. Začetek z mašo ob 19. uri.

Žalni praznik spomina in pričevanja
DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 10. junija 2007, ob 16. uri v Slovenski hiši

- Koncelebrirana sv. maša
- Molitve in poklon pred spomenikom
- Spominska akademija v dvorani Odrski prikaz **MOST SVOBODE**
Avtor: *Lojze Novak* - Režija: *Blaž Miklič* - Scena: *Tone Oblak*

Počastili bomo vse žrtve vojne in komunistične revolucije na Slovenskem

SLOVENCIM IN ŠPORT

PROTI KITAJCEM SE NE DA
Slovenski namiznoteniški igralci niso dolgo obstali v konkurenci svetovnega namiznoteniškega prvenstva v Zagrebu. Kot zadnji je pri moških v drugem krogu izpadel Bojan Tokič. Novogoričana je s 4:2 premagal osmi nosilec Kitajec Long Ma. Tokič je z izjemo začetka dvoboja, v katerem je bil nesproščen (uvodna niza je izgubil na 5 in 6), igral odlično, možnost za preobrat pa je zamudil predvsem v četrtem nizu, v katerem je ves čas vodil, imel tudi zaključno žogico za izenačenje na 2:2 ter tudi za psihološko prednost, a jo je zapravil.

KLJUB ODLIČNOSTI - SREBRNI

Slovenski telovadec Mitja Petkovšek je tudi na zadnji tekmi svetovnega pokala pred daljšim premorem v Moskvi odlično telovadil na bradlji, prikazal še boljše sestavo kot v kvalifikacijah, kjer je bil z visoko oceno 16,1 točke prepričljivo najboljši, in vnovič prejel oceno 16,1. A ta je bila v finalu dovolj za srebrno kolajno, saj se je zmage na račun višjega izhodišča z desetinko točke višjo oceno veselil Francoz Yann Cucherat.

NAJBOLJŠE KEGLJAČICE SO SLOVENKE

Slovenska ženska kegljaška reprezentanca je na ekipnem svetovnem prvenstvu v Košicah na Slovaškem izpolnila vse načrte in osvojila zlato medaljo. Slovenke so v finalu premagale Romunke s 6:2 in se veselile naslova svetovnih prvakinj.

NISO PUMAS, PA VENDAR ...

Slovenska ragbi reprezentanca je v tekmi četrtega kroga evropskega prvenstva skupine 3C v Helsinkih premagala Finsko z 21:6 (6:6) in tako prvi del tekmovanja končala s stoočstotnim izkupičkom. Vnovič je bil najučinkovitejši slovenski igralec kapetan Peter Kavčič z 11 točkami.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 29. maja 2007

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,35 US dolar
1 EVRO	1,45 KAD dolar
1 EVRO	4,24 ARG peso

Z brazilskim predsednikom

Preteklega 15. maja je veleposlanik RS v Argentini, prof. Avgustin Vivod, predal akreditive predsedniku Inaciu Lula da Silva. Avdienca je potekala v Palacio Planalto in na sedežu zunanjega ministrstva, Palacio Itamaraty. Nato je veleposlanik Vivod imel še bilateralne razgovore z direktorico za Evropo, z direktorjem protokola (z namenom priprave obiska ministra Rupla v Brazilijo 12. junija) in z direktorjem diplomatske akademije.

Kot veleposlanik RS v Argentini prof. Vivod pokriva nerezidenčno: Urugvaj, Čile, Peru, Paragvaj in Brazilijo. Ker pa je to edino veleposlaništvo v Južni Ameriki, delovno pokriva tudi področja konzularnih dejavnosti ostalih južnoameriških držav.

Hrvaški zemljevid je izzivanje

Zunanji minister Dimitrij Rupel je objavo zemljevida školjčiča v hrvaškem uradnem listu, na katerem meddržavna meja v Piranskem zalivu poteka po sredinski črti, označil za „še eno provokacijo v zvezi z mejnimi vprašanji“. Zunanje ministrstvo po njegovih besedah oporeka tovrstnemu ravnanju in zavrača takšne in podobne zemljevide. Na provokacijo pa se

odziva tako, da hrvaški strani pošilja diplomatsko noto, je še povedal Rupel.

Kot je dejal zunanji minister, je Hrvaška že večkrat poskušala prejudicirati potek državne meje, tokrat pa je to storila tudi z objavo zemljevida v uradnem listu. Ob tem na MZZ oporekajo „izmišljenemu imenu Savudrijska vala, ki se pojavlja v novih dokumentih oz. na zemljevidu“.

Takšne dogodke „obžalujemo in jih povezujemo predvsem z začetkom predvolilnega dogajanja na Hrvaškem“, je še dejal zunanji minister.

Pri tem je Rupel opozoril, da sta Slovenija in Hrvaška 10. junija 2005 na Brionih podpisali skupno izjavo o izogibanju incidentom, v kateri sta se zavezali, da bosta spoštovali stanje na dan 25. junija 1991.

V torek, 8. maja 2007, nas je v 88. letu zapustila naša draga mama, tašča in babica, gospa

Štefka Berlot

(24. 9. 1918 - 8. 5. 2007)

Priporočamo jo v molitev.

Žalujoci:
sin **Leon** (Levko),
snaha **Gladys Oglietti**
vnukinje **Laura, Analia** in **Carla**